

עקיבא קונונוביץ*

פ י צ ד ל ט פ ל ב מ ל י ם

סבא ז"ל למד אותי
כמעט בכל יום:

היה מלטרף אותן
בחלף שבימינו,
מעבירו פדת וכדין
על צוארן
ומשחרר אותן,
מקרקרות בקולן הריק,
שיתעופפו להן כרצונן
בחצר המכסה שטיח אפר,
והן שותתות דם ולשלשת
על זמין ועל שמאל,
מפרכסות ומפרפרות
עד צאת הנשמה.

ואני
לא אלמד
עד צאת הנשמה.

* מתוך ספר השירים "הקולר והקול" שיצא לאור בהוצאת "כרמלי".

מְנַטְרָה

רק זה נשאָר: לשיר

לשיר

בעט צרוד

בדיו נפְחָדַת ושְחֹרָה

על גֵּיר.

רק זה נשאָר

אָשָׁה

אָנִי אוֹהֵב גְּשִׁים
הֵן אוֹהֵבוֹת שִׁירָה.
אָשָׁה אוֹהֶבֶת בַּיִת,
אָשָׁה אֵינָה רוֹצָה
תְּרוֹז בּוֹדֵד
אֶלָּא מִחְרָזֹת,
שְׁצָלִיל יִהְיֶה צְלוּל,
לֹא צֵל שֶׁל קוֹל.
אָשָׁה אוֹהֶבֶת קוֹל קָלִיל
חוֹבֵק הַכֹּל,
וְשׁוֹב לְקֵרוֹא
עוֹד
עוֹד...

ל א ב י ז " ל

אבא שקוע

בתחית האמבטיה

פניו כלפי מעלה

עיניו עצומות

ואני מביט

במים התכלים

שמעליו

מגלה

שעיני התכלת שלו

נפקחו פתאום

גם שם

ואני בן השלוש

בוטח בו

שהנה

יזקום ממעמקים

יתיז מים רבים

לכל עבר.